

forslag. Men det kan jo være, at min ærede Medforslagsstiller, som jo nærmest er Ordfører for dette Forslag, kan finde Anledning til efter de Udtalelser, vi nu have hørt, navnlig af det ærede Medlem fra Nørresundby, at tage vort Forslag tilbage, og det skal jeg intet have imod. Denne Ting vil jeg naturligvis overlade til ham, men for mit Vedkommende skal jeg bemærke, at hvis disse Vædringsforslag ikke blive vedtagne, vil jeg betænke mig to Gange paa at stemme for denne Lov om Lotteriets Udvidelse. Der kommer den væsentlige Forstel frem, som jeg begyndte med at tale om, mellem det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein) og mig. Jeg vil altsaa anbefale, at vi stemme for disse Vædringer, saa skal jeg ogsaa være villig til at stemme for de 15,000 Lodder, og saa tror jeg, at det ene vil passe godt til det andet. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Formanden (Høgsbro): Naar det ærede Medlem udtalte, at det Forslag, han nævnte om Husmandskreditforeningerne, ikke var kommet paa Dagsordenen i den seneste Tid, saa er Grunden simpelt hen den, at jeg antog, at der var andre Forslag, om hvilke der var mere Udset til, at der kunde blive Enighed mellem begge Ting, end om dette, og det har bevirket, at jeg har anset det for mere paatrængende, at andre Sager gik forud for dette Forslag.

Sauridsen: Jeg deler ikke det ærede Medlem fra Viborg (Kleins) Opfattelse om, at der er mere Grund til at forandre Halvprocentafgiften ved Tvangsauktioner end ved almindelige Salg. Jeg mener, at hvis man vil stride til en Forandring af denne Afgift, er det rigtigt at gøre det som en almen Reform og ikke paa denne specielle Maade, som det vil ske blot ved at give den Kapitalist, der overtager en Ejendom efter en Tvangsauktion, den Begunstigelse, som vil ske efter det ærede Medlems Forslag. Jeg vil tilføje, at jeg kan ikke indse, at det ærede Medlem fra Viborg har Ret, naar han hævdede, at Halvprocentafgiften ikke var af nogen væsentlig trykkelige Bestaaenhed i almindelig Handel og Wandel. Han nævnde, at det, der vilde tjenes efter Forslaget, vilde paa en almindelig jævn Bondegaard blive 50 Kr. og derefter nedad indtil 5—6 Kr. paa et Hus. Men naar nu Stillingen er den, at man her i Tinget har gjort saa stort ud af, at Folk skulle tjene 3—4 Kr. paa en anden stor Reform, paa den saakaldte Sufferlov, og at det skulde være en saa stor Væstignelse,

saa synes jeg ikke, at man med saa stor Ro kan karaktisere de Benge, der er Tale om ved Halvprocentafgiften, som en uvæsentlig Afgift. Jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa, men skal blot sige, hvad jeg sagde før, at jeg forstaar, at de ærede Medlemmer have opstillet Forslaget, fordi Venstre jo have et gammelt Standpunkt i det Spørgsmaal om Halvprocentafgiften, og hvis Forslaget kommer til Afstemning, idet de Herrer fastholde det, vil jeg med Fornøjelse stemme derfor. Med Hensyn til vort Vædringsforslag er Stillingen den, at dette Vædringsforslag gaar ud paa at borttage en Afgift fra dem, som ere de allermeest fattige her i Landet, at fritage Husmænd som søge om et Laan, for en Afgift til Statskassen, fritage en Mand, som lejer en lille Lejlighed, være sig en mindre Lejlighed, 2 Værelfers Lejlighed, eller et Smule Hus, være sig i By eller paa Land, for en Afgift, som hyppig generer ham, og som han vil føle det haade som en praktisk Vættelse og efter hans Stilling som en Bengelettelse at blive fri for. Jeg ser ikke rettere end at, naar der er Tale om at bevilge nye Statsindtægter, var der særlig god Grund til at hævde den Slags generende Afgifter, som der her er Tale om. Jeg kan ikke se andet end, at den højtærede Finansminister kan prise sig som en lykkelig Mand. Han saar i indværende Aar foræret en Stat paa alt Ol og saamtidig Tilsgaet om, at skulde der være noget som helst Ol, der gik ham forbi, saa kan han være sikker paa, at de Folk, som ere med til at bevilge denne Stat, ogsaa ville give ham det. Derfor har Finansministeren ogsaa forandret sin Finanspolitik. I gamle Dage stod han paa Kompensation. Nu staar han ikke mere paa Kompensationen. Nu bekæmper han den Teori, at naar Statskassen skal have nye Indtægter, skal den ogsaa have nye Udgifter; for Fremtiden bliver det Finansministerens Finanspolitik, at Statskassen skal have Indtægter uden tilsvarende Udgifter, og det skulde efter det, som er påseret, ikke undre mig, om denne Finanspolitik ogsaa fik Flertal for sig i dette Ting. Jeg henstiller til dem, som mene, at man bør anvende den forøgede Statsindtægt til Forbed for dem, som trænge, om de ikke gøre Ret i at stemme for vort Vædringsforslag, som jeg føler mig overbeviist om, ikke vil koste Statskassen mere end det Beløb, man vil indvinde ved en Forøgelse paa 10,000 Lodder, særlig da jeg tror, at det er et Vædringsforslag, som er mere til Nytte for Befolkningen end f. Eks. det Vædringsforslag, der var Tale om ved Loven om Tvangsauktioner, nemlig om at nedsætte Halvpro-